

PARASHAT TAZHARAH (DAY OF ATONEMENTS)

VaYikra16:1-34; 23:1-44; BaMidbar 29:7-11 | Yesha-Yahu (Isaiah) 53:8-12; Yonah (Jonah) 1:1-4:11 | Yokhanan Alef (1st John) 1:1-2:2; Ivrim (Hebrews) 7:1-10:39

TORAH | HAFTARAH | BRIT HAADAMAH

TORAH

VaYikra Chapter 16

1 And יהוה spoke unto Moshe, after the death of the two sons of Aharon, when they drew near before יהוה , and died;

2 and יהוה said unto Moshe, "Speak unto Aharon your brother, that he comes not at all times into HaKodesh within the Parokhet, before the Kaporet which is upon the Aron, so he will not die; for I appear in the cloud upon the Kaporet.

3 Herewith shall Aharon come into HaKodesh: with a young bullock for a Khatat, and a ram for an Olah.

4 He shall put on the consecrated linen tunic, and he shall have the linen breeches upon his flesh, and shall be girded with the linen girdle, and with the linen miter shall he be attired; they are the consecrated garments; and he shall bathe his flesh in water, and put them on.

5 And he shall take of the assembly of B'nei Yisra'el two he-goats for a Khatat, and one ram for an Olah.

6 And Aharon shall present the bullock of the Khatat, which is for himself, and make atonement for himself, and for his house.

ויקרא פרק טז

א וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו.

ב ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אף פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת.

ג בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה.

ד כחנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחק במים את בשרו ולבשם.

ה ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה.

ו והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו.

ז ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד.

ח ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל.

ט והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו

7 And he shall take the two goats, and set them before יהוה at the door of the Ohel Mo'ed.

8 And Aharon shall cast lots upon the two goats: one lot for יהוה , and the other lot for Azazel.

9 And Aharon shall present the goat upon which the lot fell for יהוה , and offer him for a Khatat.

10 But the goat on which the lot fell for Azazel shall be set alive before יהוה , to make atonement over him, to send him away for Azazel into the wilderness.

11 And Aharon shall present the bullock of the Khatat, which is for himself, and shall make atonement for himself, and for his house, and shall kill the bullock of the Khatat which is for himself.

12 And he shall take a censer full of coals of fire from off the Mizbe'akh before יהוה , and his hands full of sweet incense, beaten small, and bring it within the Parokhet.

13 And he shall put the incense upon the fire before יהוה , that the cloud of the incense may cover the Kaporet that is upon the testimony, so he will not die.

14 And he shall take of the blood of the bullock, and sprinkle it with his finger upon the Kaporet on the east; and before the Kaporet shall he sprinkle of the blood with his finger seven times.

15 Then shall he kill the goat of the Khatat, that is for the people, and bring his blood within the Parokhet, and do with his blood as he did with the blood of the bullock, and sprinkle it upon the Kaporet, and before the Kaporet.

16 And he shall make atonement for HaKodesh, because of the uncleannesses of B'nei Yisra'el and because of their transgressions, even all their sins; and so shall he do for the Ohel Mo'ed that dwells with them in the midst of their uncleannesses.

17 And there shall be no man in the Ohel Mo'ed when he goes in to make atonement in HaKodesh, until he comes out, and has made atonement for himself, and for his household, and for all the assembly of Yisra'el.

18 And he shall go out unto the Mizbe'akh that is before יהוה , and make atonement for it; and shall take of the blood of the bullock, and of the blood of the goat, and put it upon the horns of the Mizbe'akh round about.

19 And he shall sprinkle of the blood upon it with his finger seven times, and cleanse it, and hallow it from

הגזרל ליהוה ועשהו חטאת.

י והשעיר אשר עלה עליו הגזרל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה.

יא והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו.

יב ולקח מלא המחפה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת.

יג ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות.

יד ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו.

טו ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו באשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת.

טז וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם.

יז וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל.

יח ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב.

יט והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל.

כ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי.

כא וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה.

כב ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר.

כג ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבוד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם.

כד ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם

the uncleannesses of B'nei Yisra'el.

20 And when he has made an end of atoning for HaKodesh, and the Ohel Mo'ed, and the Mizbe'akh, he shall present the live goat.

21 And Aharon shall lay both his hands upon the head of the live goat, and confess over him all the iniquities of B'nei Yisra'el, and all their transgressions, even all their sins; and he shall put them upon the head of the goat, and shall send him away by the hand of an appointed man into the wilderness.

22 And the goat shall bear upon him all their iniquities unto a land which is cut off; and he shall let go the goat in the wilderness.

23 And Aharon shall come into the Ohel Mo'ed, and shall put off the linen garments, which he put on when he went into HaKodesh, and shall leave them there.

24 And he shall bathe his flesh in water in a consecrated place, and put on his other vestments and come forth and offer his Olah, and the Olah of the people, and make atonement for himself and for the people.

25 And the fat of the Khatat shall he make smoke upon the Mizbe'akh.

26 And he that lets go the goat for Azazel shall wash his clothes and bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp.

27 And the bullock of the Khatat, and the goat of the Khatat, whose blood was brought in to make atonement in HaKodesh, shall be carried forth without the camp; and they shall burn in the fire their skins, and their flesh, and their dung.

28 And he that burns them shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp.

29 And it shall be a statute forever unto you: in the seventh khodesh, on the tenth day of the khodesh, you shall afflict your souls, and shall do no manner of work, the home-born, or the stranger that sojourns among you.

30 For on this day shall atonement be made for you, to cleanse you; from all your sins you will be clean before יהוה .

31 It is a Shabbat Shabbaton unto you, and you shall afflict your souls; it is a statute forever.

32 And the kohen, who shall be anointed and who

וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעָם.

כֹּה וְאֵת חֵלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ.

כּוֹ וְהַמְשִׁיחַ אֶת הַשְּׁעִיר לְעִזְאֵזֶל יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרָי כֵּן יָבֹא אֶל הַמַּחֲנֶה.

כּז וְאֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם.

כח וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרָי כֵּן יָבֹא אֶל הַמַּחֲנֶה.

כט וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תִּעֲנֶנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל מְלֵאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזֹרַח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם.

ל כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאֹתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ.

לא שֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם.

לב וְכִפֵּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלִבָּשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבַּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ.

לג וְכִפֵּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקְּהָל יִכְפֹּר.

לד וְהִיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חֲטָאֹתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה.

shall be consecrated to be kohen in his father's stead, shall make the atonement, and shall put on the linen garments, even the consecrated garments.

33 And he shall make atonement for the Kodesh HaKadashim, and he shall make atonement for the Ohel Mo'ed and for the Mizbe'akh; and he shall make atonement for the Kohanim and for all the people of the assembly.

34 And this shall be an everlasting statute unto you, to make atonement for B'nei Yisra'el because of all their sins once in the year." And he did as יהוה commanded Moshe.

VaYikraChapter 23

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying,

2 "Speak unto B'nei Yisra'el, and say unto them, 'The Mo'edim of יהוה , which you shall proclaim to be Mikrei Kodesh, even these are My Mo'edim.

3 Six days shall work be done; but on the seventh day is a Shabbat Shabbaton, a Mikra Kodesh; you shall do no manner of work; it is a Shabbat unto יהוה in all your dwellings'."

4 "These are the Mo'edim of יהוה , even Mikrei Kodesh, which you shall proclaim in their appointed season.

5 In the first khodesh, on the fourteenth day of the khodesh at dusk, is Pesakh unto יהוה . And

6 on the fifteenth day of the same khodesh is Khag HaMatzot unto יהוה ; seven days you shall eat matzot.

7 In the first day you shall have a Mikra Kodesh; you shall do no manner of regular work.

8 And you shall bring a karban of fire unto יהוה seven days; in the seventh day is a Mikra Kodesh; you shall do no manner of regular work'."

9 And יהוה spoke unto Moshe saying,

10 "Speak unto B'nei Yisra'el, and say unto them, 'When you are come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then you shall bring the Omer Reishit of your harvest unto the kohen.

11 And he shall wave the omer before יהוה , to be accepted for you; on the morrow after the Shabbat the kohen shall wave it.

12 And in the day when you wave the omer, you shall offer a he-lamb without blemish of the first year for an

ויקרא פרק כג

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

ב דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי.

ג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם.

ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם.

ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה.

ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ.

ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.

י דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן.

יא וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפֶנּוּ הַכֹּהֵן.

יב וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה.

יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִית הַהֵיזֵן.

Olah unto יהוה .

13 And the Minkah thereof shall be two tenth parts of an efa of fine flour mingled with oil, a karban of fire unto יהוה for a sweet savor; and the Nesekh thereof shall be of wine, the fourth part of a hin.

14 And you shall eat neither bread, nor parched grain, nor fresh ears, until this selfsame day, until you have brought the offering of your Elohim; it is a statute forever throughout your generations in all your dwellings.

15 And you shall count unto you from the morrow after The Shabbat, from the day that you brought the omer of the waving; seven Sabbaths shall there be complete;

16 even unto the morrow after the seventh Shabbat shall you number fifty days; and you shall present a Minkah Khadashah unto יהוה .

17 You shall bring out of your dwellings two wave-loaves of two tenth parts of an efa; they shall be of fine flour, they shall be baked with leaven, for Bikkurim unto יהוה .

18 And you shall present with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams; they shall be an Olah unto יהוה , with their Minkha, and their Nesekh, even a karban of fire, of a sweet savor unto יהוה .

19 And you shall offer one he-goat for a Khatat, and two he-lambs of the first year for a sacrifice of Sh'lamim.

20 And the kohen shall wave them with the bread of the Bikkurim for a Tenufah before יהוה , with the two lambs; they shall be Kodesh unto יהוה for the kohen.

21 And you shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a Mikra Kodesh unto you; you shall do no manner of regular work; it is a statute forever in all your dwellings throughout your generations.

22 And when you reap the harvest of your land, you shall not wholly reap the corner of your field, neither shall you gather the gleanings of your harvest; you shall leave them for the poor, and for the stranger: I am יהוה your Elohim'."

23 And יהוה spoke unto Moshe, saying,

24 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, 'In the seventh khodesh, in the first day of the khodesh, shall be a Shabbaton unto you, a Zikhron Teru'ah, a Mikra

יד וְלַחֵם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶעֱס הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבִּיאָכֶם אֶת קַרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם.

טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. טז עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֻמְשִׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה.

יז מִמּוֹשְׁבַתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שָׁנַיִם עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֻמֵּץ תֹּאפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה.

יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֶּן בְּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עִלָּה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אִשָּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה. יט וְעִשְׂתֶּם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים.

כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנַיִם כִּבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן.

כא וּקְרַאתֶם בְּעֶעֱס הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבַתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם.

כב וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כד דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבְּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ.

כה כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה.

כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כז אַךְ בְּעֶשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת גַּפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה.

כח וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶעֱס הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

כט כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בְּעֶעֱס הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ.

ל וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה בְּעֶעֱס הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ.

לא כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם

Kodesh.

25 You shall do no manner of regular work; and you shall bring a karban of fire unto יהוה ."

26 And יהוה spoke unto Moshe, saying,

27 "But on the tenth day of this seventh khodesh is Yom HaKippurim; there shall be a Mikra Kodesh unto you, and you shall afflict your souls; and you shall bring a karban of fire unto יהוה .

28 And you shall do no manner of work in that same day; for it is Yom HaKippurim, to make atonement for you before יהוה your Elohim.

29 For whatever soul there is that shall not be afflicted in that same day, he shall be cut off from his people.

30 And whatever soul there is that does any manner of work in that same day, that soul will I destroy from among his people.

31 You shall do no manner of work; it is a statute forever throughout your generations in all your dwellings.

32 It shall be unto you a Shabbat Shabbaton, and you shall afflict your souls; in the ninth day of the khodesh at evening, from evening unto evening, shall you keep your Shabbat."

33 And יהוה spoke unto Moshe, saying,

34 "Speak unto B'nei Yisra'el, saying, 'On the fifteenth day of this seventh khodesh is Khag HaSukkot, Shivat Yamim unto יהוה .

35 On the first day shall be a Mikra Kodesh; you shall do no manner of regular work.

36 Seven days you shall bring a karban of fire unto יהוה ; on the eighth day shall be a Mikra Kodesh unto you; and you shall bring a karban of fire unto יהוה ; it is a festive assembly; you shall do no manner of regular work.

37 These are the Mo'edim of יהוה , which you shall proclaim to be Mikrei Kodesh, to bring a karban of fire unto יהוה , an Olah, and a Minkha, a Zevakh, and Nesekh, each on its own day;

38 beside the Sabbaths of יהוה , and beside your gifts, and beside all your vows, and beside all your freewill-offerings, which you give unto יהוה .

39 However on the fifteenth day of the seventh khodesh, when you have gathered in the fruits of the land, you shall keep the Khag of יהוה seven days; on the first day shall be a Shabbaton, and on the eighth

בכל משבתיכם.

לב שבת שבתון הוא לכם וענייתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם.

לג וידבר יהוה אל משה לאמר.

לד דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה.

לה ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו.

לו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו.

לז אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו.

לח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה.

לט אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון.

מ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים.

מא וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו. מב בסכת תשבו שבעת ימים כל האזור בישראל ישבו בסכת.

מג למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם.

מד וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל.

day shall be a Shabbaton.

40 And you shall take, on the first day, the fruit of majestic trees, branches of palm trees, and boughs of thick, leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before יהוה your Elohim seven days.

41 And you shall keep it a Khag unto יהוה seven days in the year; it is a statute forever in your generations; you shall keep it in the seventh khodesh.

42 You shall dwell in sukkot seven days; all that spring forth in Yisra'el shall dwell in sukkot;

43 that your generations may know that I made B'nei Yisra'el to dwell in sukkot, when I brought them out of the land of Mitzrayim: I am יהוה your Elohim'."

44 And Moshe declared unto B'nei Yisra'el the Mo'edim of יהוה .

BaMidbar Chapter 29

7 And on the tenth day of this seventh khodesh you shall have a Mikra Kodesh; and you shall afflict your souls; you shall do no manner of work;

8 but you shall present an Olah unto יהוה for a sweet savor: one young bullock, one ram, seven he-lambs of the first year; they shall be unto you without blemish;

9 and their Minkhah, fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, two tenth parts for the one ram,

10 a several tenth part for every lamb of the seven lambs;

11 one he-goat for a Khatat; beside the Khatat of atonement, and the Olah Tamid, and the Minkhah thereof, and their Nesekh.

במדבר פרק כט

ז וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ.

ח וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רִיחַ גִּיחַח פֶּר בֶּן בֶּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.

ט וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל הָאֶחָד.

י עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂיִם. יא שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מְלֻבָּד חֲטָאת הַכִּפָּרִים וְעֹלַת הַתְּמִיד וּמִנְחַתָּהּ וְנִסְכֶיהָם.

חַפְזָרָה

Yesha-Yahu Chapter 53

8 By oppression and judgment He was taken away, and with His generation who did reason? For He was cut off out of the land of the living, for the transgression of my people to whom the stroke was due.

9 And they made His grave with the wicked, and with the rich His tomb; although He had done no violence, neither was any deceit in His mouth."

10 "Yet it pleased יהוה to break Him in weakness; so

יִשְׁעָיָהוּ פֶּרֶק נֶגַח מַעֲצָר וּמִמְשַׁפֵּט לְקַח וְאֶת דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח: כִּי נִגְזַר מֵאַרְץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נִגַע לָמוֹ.

ט וַיִּתֵּן אֶת רִשְׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת עֹשֵׂיר בְּמִתּוֹ; עַל לֹא חָמַס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בִּפְיוֹ.

י וַיְהוֶה חֲפֵץ דָּבְאוֹ הַחֲלִי אִם תָּשִׂים אִשָּׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יֵאֲרִיד יָמִים; וְחֲפֵץ יְהוָה בִּידּוֹ יִצְלַח.

יא מִעֲמַל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִיק צְדִיק

You would make His soul as a guilt offering, that He might see His seed, prolong His days, and that the desire of יהוה might prosper by His hand:

11 of the travail of His soul He shall see to the full, even My servant; by His knowledge, my Servant, a Tzadik, shall justify many, and their iniquities He will bear.

12 Therefore will I divide Him a portion among the great, and he shall divide the spoil with the mighty; because He poured out his soul unto Mavet, and was numbered with the transgressors; yet He bore the sin of many, and made intercession for the transgressors."

עבְדֵי לְרַבִּים; וְעֹזְנֹתָם הוּא יִסְבֵּל.
יֵב לְכֹן אֲחֻלֵּק לוֹ בְּרַבִּים וְאֶת עֲצוּמִים יַחְלֵק שְׁלָל
תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמֹות נַפְשׁוֹ וְאֶת פְּשָׁעִים
נִמְנָה; וְהוּא חָטָא רַבִּים נָשָׂא וּלְפָשָׁעִים יִפְגִּיעַ.

Yonah Chapter 1

1 Now the D'var יהוה came unto Yonah Ben Amitai, saying,

2 "Arise, go to Nineveh, that great city, and proclaim against it; for their wickedness is come up before Me."

3 But Yonah rose up to flee unto Tarshish from the presence of יהוה ; and he went down to Yafoh, and found a ship going to Tarshish; so he paid the fare thereof, and went down into it, to go with them unto Tarshish, from the presence of יהוה .

4 But יהוה hurled a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship was likely to be broken.

5 And the mariners were afraid, and cried every man unto his god; and they cast forth the wares that were in the ship into the sea, to lighten it unto them. But Yonah was gone down into the innermost parts of the ship; and he lay down, and was fast asleep.

6 So the shipmaster came to him, and said unto him, "What do you mean that you sleep? Arise, call upon your Elohim, if so it is that Elohim will think upon us, that we perish not."

7 And they said every one to his fellow, "Come, and let us cast lots, that we may know for whose cause this evil is upon us." So they cast lots, and the lot fell upon Yonah.

8 Then they said unto him, "Tell us, we pray, for whose cause this evil is upon us. What is your occupation? And from where do you come? What is your country? And of what people are you?"

9 And he said unto them, "I am an Ivri; and I fear יהוה

יוֹנָה פֶּרֶק א

א וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶּן אֲמִתַּי לֵאמֹר.

ב קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרֵא עָלֶיהָ:

כִּי עָלְתָה רַעְתָּם לִפְנָי.

ג וַיִּקְם יוֹנָה לְבַרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה ; וַיֵּרֵד

יָפוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישַׁי וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֵד

בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה .

ד וַיְהִי הַטִּיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל הַיָּם וַיְהִי סַעַר גְּדוֹל

בַּיָּם; וַהֲאֲנִיָּה חֲשָׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

ה וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים וַיִּזְעֻקוּ אִישׁ אֶל אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ

אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּאֲנִיָּה אֶל הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם;

וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדִם.

ו וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מָה לָּךְ גֵּרָדִם;

קוּם קְרֵא אֶל אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתַּעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ

וְלֹא נִאֲבֹד.

ז וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְלֵה גּוֹרְלוֹת

וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ; וַיִּפְלוּ גּוֹרְלוֹת

וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל יוֹנָה.

ח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי הָרָעָה

הַזֹּאת לָנוּ: מָה מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאִיִן תָּבוֹא מָה אֲרָצְךָ

וְאִי מְזָה עִם אֲתָהּ.

ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַבְרֵי אֲנִכִּי; וְאֶת יְהוָה אֱלֹהֵי

הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַיָּם וְאֶת

הַיַּבֶּשֶׁה.

י וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה

זֹאת עָשִׂיתָ: כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא

בֵּרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם.

יא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה נַעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם

מֵעֲלֵינוּ: כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסַעַר.

יב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל הַיָּם וַיִּשְׁתַּק

Elohei HaShamayim, who has made the sea and the dry land."

10 Then were the men exceedingly afraid, and said unto him, "What is this that you have done?" For the men knew that he fled from the presence of יהוה , because he had told them.

11 Then they said unto him, "What shall we do unto you, that the sea may be calm for us?" For the sea grew more and more tempestuous.

12 And he said unto them, "Take me up, and cast me forth into the sea; so shall the sea be calm for you; for I know that for my sake this great tempest is upon you."

13 Nevertheless the men rowed hard to bring it to the land; but they could not; for the sea grew more and more tempestuous against them.

14 Therefore they cried unto יהוה , and said, "We beseech You, O יהוה , we beseech You, let us not perish for this man's life, and lay not upon us innocent blood; for You, O יהוה , have done as it pleased You."

15 So they took up Yonah, and cast him forth into the sea; and the sea ceased from its raging.

16 Then the men feared יהוה exceedingly; and they offered a sacrifice unto יהוה , and made vows.

הַיָּם מֵעַלְיִכֶם: כִּי יוֹדַע אָנֹכִי כִּי בְשָׁלִי הִסְעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם.

יָג וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיַּבֵּשָׁה וְלֹא יָכְלוּ: כִּי הָיָה הוֹלֵךְ וְסֹעַר עֲלֵיהֶם.

יָד וַיִּקְרְאוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֵל נָא נֹאבְדָה בְּנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֵל תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם נְקִיא: כִּי אַתָּה יְהוָה כְּאֲשֶׁר חִפַּצְתָּ עֲשִׂיתָ.

טו וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיִּטְלֻהוּ אֶל הַיָּם; וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ.

טז וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוֹלָה אֶת יְהוָה; וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים.

Yonah Chapter 2

1 And יהוה prepared a great fish to swallow up Yonah; and Yonah was in the belly of the fish three days and three nights.

2 Then Yonah prayed unto יהוה his Elohim out of the fish's belly.

3 And he said, "I called out of my affliction unto יהוה , and He answered me; out of the belly of She'ol I cried , and You heard my voice.

4 For You did cast me into the depth, in the heart of the seas, and the flood was round about me; all Your waves and Your billows passed over me.

5 And I said, 'I am cast out from before Your eyes'; yet I will look again toward Your consecrated Heikhal.

6 The waters encompassed me about, even to the soul; the deep was round about me; the weeds were wrapped about my head.

7 I went down to the bottoms of the mountains; the earth with her bars closed upon me forever; yet have You brought up my life from the pit, O יהוה my

יוֹנָה פֶּרֶק ב

א וַיִּמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לְבָלַע אֶת יוֹנָה; וַיְהִי יוֹנָה בְּמֵעי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת.

ב וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְעֵי הַדָּגָה.

ג וַיֹּאמֶר קְרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי; מִבְּטֶן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי.

ד וַתִּשְׁלַיְכֵנִי מִצוֹלָה בְּלִבְבַי יָמִים וַנְהָר יִסְבְּבֵנִי; כָּל מִשְׁבְּרֵיךָ וַגְּלִיךָ עָלַי עָבְרוּ.

ה וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגַד עֵינֶיךָ; אֵד אֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ.

ו אֶפְפוּנֵי מַיִם עַד נַפְשׁ תְּהוֹם יִסְבְּבֵנִי; סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי.

ז לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיךָ בְּעַדִּי לְעוֹלָם; וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהָי.

ח בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה זָכַרְתִּי; וַתְּבוֹא אֵלַיךָ תְּפִלָּתִי אֵל הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ.

ט מִשְׁמָרִים הַבְּלִי שׁוֹא חֲסָדִם יַעֲזֹבוּ.

י וַאֲנִי בְּקוֹל תוֹדָה אֶזְבְּחָה לָּךְ אֲשֶׁר נִדְרַתִּי

Elohim.

8 When my soul fainted within me, I remembered יהוה
; and my prayer came in unto You, into Your
consecrated Heikhal.

9 They that regard lying vanities forsake their own
mercy.

10 But I will sacrifice unto You with the voice of
thanksgiving; that which I have vowed I will pay.
Salvation is of יהוה ."

11 And יהוה spoke unto the fish, and it vomited out
Yonah upon the dry land.

אֲשַׁלְמָה: יְשׁוּעָתָה לַיהוָה.

יָא וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג; וַיִּקַּא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבֵּשָׁה.

Yonah Chapter 3

1 And the D'var יהוה came unto Yonah the second time, saying,

2 "Arise, go unto Nineveh, that great city, and make unto it the proclamation that I bid you."

3 So Yonah arose, and went unto Nineveh, according to the D'var יהוה . Now Nineveh was an exceedingly great city, of three days' journey.

4 And Yonah began to enter into the city a day's journey, and he proclaimed, and said, "Yet forty days, and Nineveh shall be overthrown."

5 And the people of Nineveh believed Elohim; and they proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them even to the least of them.

6 And the tidings reached the king of Nineveh, and he arose from his throne, and laid his robe from him, and covered himself with sackcloth, and sat in ashes.

7 And he caused it to be proclaimed and published through Nineveh by the decree of the king and his nobles, saying, "Let neither man nor beast, herd nor flock, taste any thing; let them not feed, nor drink water;

8 but let them be covered with sackcloth, both man and beast, and let them cry mightily unto Elohim; yes, let them turn every one from his evil way, and from the violence that is in their hands.

9 Who knows whether Elohim will not turn and relent, and turn away from His fierce anger, that we perish not?"

10 And Elohim saw their works, that they turned from their evil way; and Elohim relented of the evil, which He said He would do unto them; and He did it not.

Yonah Chapter 4

1 But it displeased Yonah exceedingly, and he was angry.

2 And he prayed unto יהוה , and said, "I pray, O יהוה , was not this my saying, when I was yet in my own country? Therefore I fled beforehand unto Tarshish; for I knew that You are a gracious Elohim, and merciful, long-suffering, and abundant in compassion, and You relented of the evil.

3 Therefore now, O יהוה , take, I beseech You, my life

יונה פרק ג

א ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר.

ב קום לך אל נינוה העיר הגדולה; וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך.

ג ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה; ונינוה הייתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים.

ד ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד; ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת.

ה ויאמינו אנשי נינוה באלהים; ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם.

ו ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו; ויכס שק וישב על האפר.

ז ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר: האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו.

ח ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה; וישבו איש מדרך הרעה ומן החמס אשר בכפיהם.

ט מי יודע ישוב ונחם האלהים; ושב מחרון אפו ולא נאבד.

י וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרך הרעה; וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה.

יונה פרק ד

א וירע אל יונה רעה גדולה; ויחר לו.

ב ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברוח תרשישה: כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה.

ג ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני: כי טוב מותי מחיי.

ד ויאמר יהוה ההיטב חרה לך.

ה ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר; ויעש לו

from me; for it is better for me to die than to live."

4 And יהוה said, "Are you greatly angry?"

5 Then Yonah went out of the city, and sat on the east side of the city, and there made him a sukka, and sat under it in the shadow, till he might see what would become of the city.

6 And Elohim prepared a gourd, and made it to come up over Yonah, that it might be a shadow over his head, to deliver him from his evil. So Yonah was exceedingly glad because of the gourd.

7 But Elohim prepared a worm when the morning rose the next day, and it smote the gourd, that it withered.

8 And it came to pass, when the sun arose, that Elohim prepared a vehement east wind; and the sun beat upon the head of Yonah, that he fainted, and requested for himself that he might die, and said, "It is better for me to die than to live."

9 And Elohim said to Yonah, "Are you greatly angry for the gourd?" And he said, "I am greatly angry, even unto death."

10 And יהוה said, "You have had pity on the gourd, for which you have not labored, neither made it grow, which came up in a night, and perished in a night;

11 and should not I have pity on Nineveh, that great city, wherein are more than one hundred and twenty thousand persons that cannot discern between their right hand and their left hand, and also much cattle?"

שָׁם סָכָה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מֶה יְהִיָּה בְּעִיר.

וַיִּמֶן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקְיוֹן וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לְהִיּוֹת צֶלַע עַל רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ; וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקְיוֹן שֶׁמָּחָה גְדוּלָּה.

ז וַיִּמֶן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לְמַחֲרָת; וַתֵּךְ אֶת הַקִּיקְיוֹן וַיִּבֹשׁ.

ח וַיְהִי כַּזְרֵחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּמֶן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרְיִשִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֵּף; וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי.

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל יוֹנָה הֲהִיטֵב תָּרָה לָךְ עַל הַקִּיקְיוֹן; וַיֹּאמֶר הִיטֵב תָּרָה לִי עַד מוֹת.

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֲסַתָּ עַל הַקִּיקְיוֹן אֲשֶׁר לֹא עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ: שֶׁבֶן לַיְלָה הָיָה וּבֶן לַיְלָה אָבָד.

יא וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ הַרְבֵּה מִשָּׂתִים עֶשְׂרֵה רְבוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאֻלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה.

אחמאשא זור

Yokhanan Alef Chapter 1

1 He who was from the beginning, the one whom we have heard, and have seen with our eyes, have looked upon, and have touched with our hands, we declare to you is D'var HaKhayim.

2 For the life was manifested, and we have seen it and bear witness to it, and declare to you Khayei Olam, which was with HaAv and was revealed to us;

3 it is that which we have seen and heard that we declare to you, so that you also may have fellowship with us; and truly our fellowship is with HaAv, and with His Son, Yeshua HaMashi'akh.

4 And these things we write to you that our joy in you may be complete.

אגרת יוחנן א פרק א

א מִבְּשָׂרִים אָנוּ לָכֶם אֶת הַהוּא שֶׁהָיָה מִבְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְרָאִינוּ אוֹתוֹ בְּעֵינֵינוּ, רָאִינוּ וּמִשְׁשָׁנוּ בְּיָדֵינוּ, אֲשֶׁר הוּא דְבַר הַחַיִּים.

ב וְהַחַיִּים נִגְלוּ, וְרָאִינוּ וּמַעֲדִים אָנוּ, וּמִכְרִיזִים אָנוּ לָכֶם אֶת חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר הָיוּ אֶצְל הָאָב וְנִגְלוּ לָנוּ.

ג וְמֵה שֶׁרָאִינוּ וּשְׁמַעְנוּ מוֹדִיעִים אָנוּ גַם לָכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם שִׁתְּפוּת עִמָּנוּ; וְשִׁתְּפוּתָנוּ שְׁלָנוּ הִיא עִם הָאָב וְעִם בְּנוֹ יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ.

ד וְאֶת אֵלֶּה כּוֹתְבִים אָנוּ לָכֶם כְּדִי שֶׁשִּׁמְחָתְנוּ בָּכֶם תְּהִיָּה מְשֻׁלְּמָת.

ה וְזוֹהִי הַבְּשׂוּרָה שֶׁשָּׁמַעְנוּ מִמָּנוּ וּמִבְּשָׂרִים אָנוּ

5 This then is HaB'sorah which we have heard from Him and declare to you, that Elohim is light, and in Him is no darkness at all.

6 If we say that we have fellowship with Him and yet walk in darkness, we lie and do not follow the truth;

7 but if we walk in the light as He is in the light, we have fellowship with one another, and the blood of Yeshua, His Son, cleanses us from all sin.

8 If we say that we have no sin, we deceive ourselves and the truth is not in us.

9 If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all our iniquity.

10 If we say that we have not sinned, we make Him a liar and His D'var is not in us.

לְכֶם, שְׁאֵלֵהֶם אֹרֶךְ הוּא וְכָל חֲשֵׁךְ אֵין בּוֹ.
וּ וְאִם אֹמְרִים אָנּוּ שְׁשִׁתְּפוֹת יֵשׁ לָנוּ עִמּוֹ,
וּמִתְהַלְכִים אָנּוּ בַחֲשֵׁךְ, שִׁקְרָנִים אָנּוּ וְלֹא בְאֵמֶת
מִתְנַהֲלִים אָנּוּ.

ז אָבֵל אִם בְּאֹרֶךְ מִתְהַלְכִים אָנּוּ, כְּמוֹ שֶׁהוּא
בְּאֹרֶךְ, יֵשׁ לָנוּ שִׁתְּפוֹת זֶה עִם זֶה וְדָם יֵשׁוּעַ בְּנוֹ
מִטְהַר אוֹתָנוּ מִכָּל חַטָּאִינוּ.

ח וְאִם נֹאמֵר שֶׁאֵין לָנוּ חַטָּא, אֶת עַצְמָנוּ אָנּוּ
מִטְעִים וְהָאֵמֶת אֵינְנָה בְנוֹ.

ט אָבֵל אִם מִתּוֹדִים אָנּוּ עַל חַטָּאִינוּ, נִאֲמָן הוּא
וְצַדִּיק לְסַלַח לָנוּ אֶת חַטָּאִינוּ וְלִטְהַר אוֹתָנוּ מִכָּל
עוֹלָתָנוּ.

י וְאִם אֹמְרִים אָנּוּ שֶׁלֹּא חַטָּאנוּ, עוֹשִׂים אָנּוּ
אוֹתוֹ לְשִׁקְרוֹ, וְדָבְרוּ אֵינּוּ אֶצְלָנוּ.

Yokhanan Alef Chapter 2

1 My little children, these things I write to you that you do not sin. And if any man sins, we have an advocate with HaAv, Yeshua HaMashi'akh HaTzadik;

2 and He is the atonement for our sins; and not for ours only but also for the sins of the whole world.

יוֹחָנָן אֶ פֶּרֶק בַּא בְּנֵי, אֶת אֱלֹה בּוֹתֵב אֲנִי לְכֶם
כְּדִי שְׁלֹא תַחַטְּאוּ. וְאִם יַחַטְּא אִישׁ, יֵשׁ לָנוּ
פְּרֻקְלִיט אֶצֶל הָאֵב, יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַצַּדִּיק;
ב כִּי הוּא כִפֶּרָה עַל חַטָּאִינוּ, וְלֹא בְעַד שְׁלָנוּ
בְּלִבָּד, אֱלֹא גַם בְּעַד כָּל הָעוֹלָם.

Ivrim Chapter 7

1 For this Malki Tzedek was King of Shalem, the Kohen of El Elyon, who met Avraham returning from the slaughter of the kings and blessed him,

2 and to whom Avraham also set aside a tenth part from the choice things he had with him. His name is interpreted 'Righteous King,' and again, 'King of Shalem,' which means 'Melekh Shalom.'

3 Neither His father nor His mother is recorded in the genealogies; and neither the beginning of His days nor the end of His life; but, in fashion of Ben HaElohim, His ministry abides forever.

4 Now consider how great this man was, to whom even the patriarch Avraham gave a tenth part and paid bikkurim.

5 For those sons of Levi who received the office of the kohen were authorized by Torah to take tenth-parts from the people, even from their own brethren who also had come out of the loins of Avraham.

6 But this man, who is not recorded in their genealogies, took tenth-parts even from Avraham, and

אֲגַרְתָּ שְׂאוּל אֶל הָעִבְרִים פֶּרֶק ז
א וּמִלְכֵי-צֶדֶק זֶה הוּא מֶלֶךְ שָׁלֵם, כִּהֵן לְאֵל
עֲלִיּוֹן, וְהוּא בָּא לְקִרְאֵת אַבְרָהָם בְּשׁוּבוֹ מִקְּטֹל
הַמְּלָכִים וּבִרְכוֹ.

ב וְלוֹ הַפְּרִישׁ אַבְרָהָם מִעֲשָׂרוֹת מִכָּל מַה שֶּׁהָיָה
אֵתוֹ. פְּרוּשׁ שְׁמוֹ מֶלֶךְ הַצֶּדֶק, וְעוֹד: מֶלֶךְ שָׁלֵם,
דְּהֵינּוּ מֶלֶךְ הַשְּׁלוֹם;

ג אֲשֶׁר לֹא אָבִיו וְלֹא אִמּוֹ נִכְתְּבוּ בְּסֵפֶר יוֹחָסִין,
וְלֹא רֵאשִׁית יָמָיו וְלֹא סוֹף חַיָּיו, אֱלֹא בְדָמוֹת
בֶּן-הָאֱלֹהִים עוֹמֶדֶת כִּהְנָתוֹ לְעוֹלָם.

ד בְּרִם רָאוּ כִּמְהָ גְדוֹל הוּא זֶה שֶׁאַבְרָהָם רֵאשׁ
הָאֲבוֹת נָתַן לוֹ מִעֲשָׂרוֹת וּבְכוּרִים.

ה הֵרִי אֱלֹא מִבְּנֵי לְוִי שֶׁקִּבְּלוּ אֶת הַכֹּהֲנָה, הֵיטָה
לָהֶם מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְקַחַת מִעֲשָׂרוֹת מִן הָעָם; הֵם
מֵאַחִיהֶם, אִף שֶׁגַם יָצְאוּ מִחֲלָצֵי אַבְרָהָם.

ו אָבֵל זֶה שֶׁאֵינּוּ כְּתוּב בְּסֵפֶר הַיּוֹחָסִין שֶׁלָּהֶם
לְקַח מִעֲשָׂרוֹת מֵאַבְרָהָם וּבִרְדָּ אֶת אֲשֶׁר קִבְּל
אֶת הַהִבְטָחָה.

ז וְאֵין חוֹלֵק: הַקֶּטֶן יִבְרָךְ עַל-יְדֵי הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ.
ח וְכֹאן בְּנֵי אָדָם בְּנֵי תְמוֹתָה מִקְבָּלִים מִעֲשָׂרוֹת,

blessed him who had received the promises.

7 Beyond dispute, he who was less was blessed by Him who was greater than himself.

8 And here mortal men receive tenth-parts; but there, He, of whom the scripture testifies that He lives, receives them.

9 Speaking as a man, through Avraham, even Levi, who received tenth-parts, also gave tenth-parts.

10 For he was yet in the loins of his forefather Avraham when Malki Tzedek met him.

11 If therefore perfection had been reached by the Levitical Kohanim by which the Torah was enacted for the people, what further need was there that another kohen should rise after the order of Malki Tzedek? Otherwise, the scriptures would have said that He would be after the order of Aharon.

12 Since there was an alteration in the priesthood, so also there was an alteration in the instruction.

13 For He, concerning whom these things are spoken, was born of another tribe, from which no man ever ministered at the Mizbe'akh.

14 For it is evident that Adoneinu sprang out of Yehudah, of which tribe Moshe said nothing concerning the Kohanim.

15 And yet it is far more evident because he said that another kohen would rise after the order of Malki Tzedek, 16 one who was not appointed after the instruction of earthly commandments, but after the power of Khayim, which abides forever.

17 For He testified concerning Him, "You are a kohen forever after the order of Malki Tzedek."

18 For the alteration which took place in the former mitzvah was made on account of its weaknesses, and because it had become useless.

19 For the Torah made nothing perfect, but there has come in its place a better hope, by which we draw near to Elohim.

20 And He confirmed it for us by an oath.

21 For they were made Kohanim without oaths; but this one was made a kohen with an oath, as it was said concerning Him by David, " יהוה has sworn, and will not lie, You are a kohen forever after the order of Malki Tzedek."

22 All these things lift up this Brit, because Yeshua is its surety.

אָד שָׁם, הוּא אֲשֶׁר הַכְּתוּב הַעֵיד עָלָיו שְׁחֵי הוּא.
ט וּכְפִי שֵׁיֵאמֶר אִישׁ: עַל-יַדֵּי אַבְרָהָם גַּם לְוִי
הַלּוֹקַח מֵעֲשָׂרוֹת אָף הוּא עֲשָׂר;

י כִּי הִיָּה עוֹד בְּחַלְצֵי אָבִיו כְּאֲשֶׁר פָּגַשׂ אֶת
מַלְכֵי-צֶדֶק.

יֵא לָכֵן אֵלּוּ הִיָּתָה שְׁלֵמוֹת עַל-יַדֵּי כְּהֵנָת הַלְוִיִּים
אֲשֶׁר בָּה נִתְּנָה הַתּוֹרָה לָעַם, לְמָה צָרִיךְ הִיָּה
לְקוּם כֹּהֵן אַחֵר בְּדַמּוֹת מַלְכֵי-צֶדֶק? אֵלֵּא הִיָּה
אוֹמֵר שְׁיִהְיֶה בְּדַמּוֹת אַהֲרֹן.

יב בְּרַם כְּשֵׁם שְׁהִיָּה שְׁנוֹי בְּכִהְנָה כֵּן הִיָּה שְׁנוֹי
גַּם בַּתּוֹרָה;

יג שְׁהָרִי מִי שְׁנֹאֲמָרוּ עָלָיו הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נוֹלַד
מִשְׁבֵּט אַחֵר אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא שֵׁרֵת אִישׁ מִמֶּנּוּ
בְּמִזְבֵּחַ.

יד הֵן גְּלוֹי הַדְּבָר שְׁמִיָּהוּדָה זָרַח אֲדוֹנֵינוּ, מִשְׁבֵּט
אֲשֶׁר מֹשֶׁה לֹא אָמַר עָלָיו דְּבַר בְּעֵינָיו כְּהֵנָּה.

טו וְעוֹד יוֹתֵר בְּרוּר בְּכָד שְׁאָמַר כִּי בְּדַמּוֹת
מַלְכֵי-צֶדֶק יְקוּם כֹּהֵן אַחֵר,

טז אֲשֶׁר לֹא בַּתּוֹרָה שֶׁל מִצְוֹת גְּשָׁמִיּוֹת נִהְיָה,
אֵלֵּא בְּכַח שֶׁל חַיִּים בְּלִתי פּוֹסְקִים;

יז שְׁהָרִי מַעֲיֵד הוּא עָלָיו: אִתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם
בְּדַמּוֹת מַלְכֵי-צֶדֶק.

יח וְהַשְׁנוֹי שְׁהִיָּה בְּמִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הוּא בְּגִלְל
חֲלֻשְׁתָּהּ וּמִפְּנֵי שֶׁלֹּא הִיָּה בָּה תּוֹעֵלֶת;

יט שְׁכֵן הַתּוֹרָה לֹא הִשְׁלִימָה דְבַר, אֲבָל בְּמִקּוּמָהּ
בָּאָה תִּקְוָה נֶעְלָה מִמֶּנָּה, אֲשֶׁר בָּה מִתְקַרְבִּים
אֲנֵנו לְאֱלֹהִים.

כ וְהוּא אֲשֶׁר אוֹתָהּ לָנוּ בְּשִׁבּוּעָה. הֵן הִלְלוּ בְּלִי
שְׁבוּעָה הִיוּ לְכֹהֲנִים,

כא אָד זֶה בְּשִׁבּוּעָה, כְּפִי שְׁאָמַר לוֹ בְּיַד דָּוִד:
נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִכְזָב, אִתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם בְּדַמּוֹת
מַלְכֵי-צֶדֶק.

כב כָּל- כָּד מַעֲלָה הַבְּרִית הַזֹּאת אֲשֶׁר יִשׁוּעַ הִיָּה
בָּה לְעָרֵב.

כג וְהִלְלוּ הִיוּ כְּהֵנִים רַבִּים, מִפְּנֵי שְׁהָיוּ בְּנֵי
תְּמוּתָהּ וְלֹא הֵנַח לָהֶם לְהַמְשִׁיד.

כד אֲבָל זֶה, מִכִּיּוֹן שְׁקִים לְעוֹלָם, אִין כְּהֵנָתוֹ
חוֹלְפֵת;

כה וְיִכּוֹל הוּא לְהוֹשִׁיעַ לְעוֹלָם אֶת הַמִּתְקַרְבִּים
עַל-יָדוֹ לְאֱלֹהִים, כִּי חֵי הוּא תָּמִיד וְנוֹשֵׂא תִּפְלָה
בְּעַדָם.

כו הֵן כֹּהֵן כְּזֶה גַּם יָאָה הִיָּה לָנוּ, טְהוֹר וּבְלִי רַע
וּבְלִי רַבָּב, אֲשֶׁר נִבְדָּל מִחַטָּאִים וְנוֹשֵׂא מֵעַל

23 And these Kohanim were many, because they were mortal and they were not permitted to continue because of death;

24 but this one, because He is immortal, has a ministry which remains forever.

25 Therefore He is able to save forever those who come to Elohim by Him, because He lives forever to make intercession for them.

26 For this is the kind of Kohen Gadol who is proper for us: pure, without evil, and undefiled, far away from sin, and made higher than the heavens;

27 and who needs not daily, as do those chief Kohanim, to offer up sacrifices, first for their own sins, and then for the people's; for this He did once when He offered up Himself.

28 For the Torah appoints imperfect men as Kohanim; but the D'var of the Oath which came after the Torah appoints HaBen, who is perfect for evermore.

הַשָּׁמַיִם;

כֹּז וְאִין לֹו צֶרֶךְ כָּל יוֹם, כַּכְּהֹנִים הַגְּדוֹלִים, קָדָם לְהַקְרִיב זִבְחִים עַל חַטָּאֵיו וְאַחֲר־כֵּךְ בְּעַד הָעָם; כִּי זֹאת עָשָׂה פְּעַם אַחַת בְּנַפְשׁוֹ אֲשֶׁר הַקְרִיב. כַּח הָרִי הַתּוֹרָה מְנַתָּה לְכַהֲנִים בְּנֵי אָדָם חַלְשִׁים, אָבֵל דְּבַר הַשְּׁבוּעָה שֶׁהָיָה אַחֲרֵי הַתּוֹרָה, אֶת הַבֵּן הַמְּשֻׁלָּם לְעוֹלָם.

Ivrim Chapter 8

1 Now, above all, we have a Kohen Gadol who is seated at the right hand of the throne of the Majesty in heaven;

2 and He has become the minister of the Beit HaKodesh and of the true Mishkan which Elohim pitched, and not man.

3 For every Kohen Gadol is appointed to offer gifts and sacrifices, therefore it is necessary that this man have something to offer also.

4 For if He were on earth, He would not be a kohen, because there are Kohanim who offer gifts according to the Torah,

5 who serve the semblance and shadow of heavenly things, just as it was commanded to Moshe when he was about to make the Mishkan, "See that you make all things according to the pattern shown you in the mount."

6 But now Yeshua HaMashi'akh has received a ministry which is higher than that; just as the covenant in which He was made a mediator is lifted up, so are the promises better than those given in it.

7 For if the first [ministry] had been faultless, then there would have been no need for the second.

8 For He found fault with them and said, "Behold, the

אגרת שאול אל העברים פרק ח

א ראש כל הדברים הללו הוא: יש לנו כהן גדול אשר ישב לימין כסא הגדלה בשמים, ב והיה למשרת של בית הקדש ושל המשכן האמתי אשר קבע האלהים ולא אדם.

ג הן כל כהן גדול שמתמנה, הרי למען יקריב קרבנות וזבחים. לכן היה מן הראוי גם לזה שיהיה לו מה להקריב.

ד ואלו היה בארץ אף לא היה כהן, כי היו כהנים אשר הקריבו קרבנות לפי התורה,

ה אשר שרתו לדמות ולצל הדברים שבשמים, כפי שנאמר למשה בעשותו את המשכן: ראה ועשה הכל כתבנית אשר אתה מראה בה.

ו אבל בעת ישוע המשיח קבל שרות נעלה יותר מן ההוא; כפי שגם הברית אשר נעשה בה למתוך, נעלה יותר ונתנה בהבטחות טובות יותר משל ההיא;

ז כי אלו היתה הראשונה בלי חסרון, לא היה מקום לזאת השנייה;

ח שהרי הוכיח אותם ואמר: הנה ימים באים, נאם יהוה, וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה;

ט לא כברית אשר נתתי לאבותם ביום אשר החזקתי בידם והוצאתים מארץ מצרים. יען

day is coming', says יהוה , 'when I will cut a renewed covenant with Beit Yisra'el and with Beit Yehudah;

9 not according to the covenant that I made with their fathers in the day when I took them by the hand and led them out of the land of Mitzrayim; and because they abode not in my covenant, I rejected them', says יהוה .

10 'For this shall be the covenant that I will make with Beit Yisra'el after those days', says יהוה : 'I will put my Torah into their minds, and I will write it on their hearts; and I will be their Elohim and they shall be my people.

11 And no man shall teach his neighbor, neither his brother, saying, 'Know יהוה ', for all shall know me, from the least to the greatest.

12 And I will forgive their wickedness and I will no longer remember their sins'."

13 For He has spoken of a renewal [of ministry]; the first has become old, and that which is old and obsolete is near passing away.

אֲשֶׁר הֵם לֹא עָמְדוּ בְּבְרִיתִי, אִף אֲנִי בְּזִתִּי לָהֶם, נְאֻם יְהוָה .

י וְזֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶתֵּן לְבֵית יִשְׂרָאֵל אַחֲרַי הַיָּמִים הֵהֵם, נְאֻם יְהוָה : אֶתֵּן אֶת תּוֹרַתִּי בְּשִׁבְלֵם וְעַל לִבָּם אֶכְתָּבֶנָּה; וְהָיִיתִי לָהֶם אֲנִי לֹא־לֵהִים, וְהָמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם.

יֵא וְלֹא יִלְמַד אִישׁ אֶת בֶּן-עִירוֹ, אִף לֹא אֶת אָחִיו, לְאִמָּה, דָּע אֶת יְהוָה ; כִּי כָּל־מִי יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם.

יב וְאִמְחַל לָהֶם עַל עֲוֹלָתָם, וְחִטְּאוֹתֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד לָהֶם.

יג בְּכֶד שְׂאֵמַר חֲדָשָׁה, יִשֶׁן אֶת הָרְאשׁוֹנָה; וּמָה שִׁנְתִּישֵׁן וְהִזְקִין קָרוֹב הוּא לְכָל־יוֹן.

Ivrim Chapter 9

1 Then truly the first [ministry] had also ordinances of divine service and an earthly Beit HaKodesh.

2 For the first Mishkan which was made had in it the Menorah, and the Shulkhan and the Lekhem HaPanim; and it was called 'Beit Kodesh'.

3 But the inner Mishkan, which is within the next Parokhet, was called 'Kodesh HaKadashim'.

4 And there was in it the golden censer and the Aron HaBrit all overlaid with gold, and in it was the golden pot containing the Manna, and Aharon's rod which budded, and HaLukhot HaBrit;

5 and over it the Keruvim of glory, overshadowing the Kaporet; now is not the time to describe how these things were made.

6 The Kohanim always entered into the outer Mishkan and performed their service of worship;

7 but into the inner Miskhan, The Kohen HaGadol entered alone, once every year, with the blood which he offered for himself and for the faults of the people.

8 By this The Ru'akh HaKodesh revealed that the way of the K'doshim would not yet be made known so long as the old Mishkan remained,

אגרת שאול אל העברים פרק ט

א בְּרִיאשׁוֹנָה הָיוּ בָּהּ פְּקוּדֵי שְׁרוֹת וּבֵית קֹדֶשׁ אֶרְצִי;

ב שְׁכַן הַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה הָיוּ בוֹ הַמְּנוֹרָה וְהַשְּׁלֵחָן וְלֶחֶם הַפָּנִים, וְהוּא נִקְרָא בֵּית קֹדֶשׁ.

ג אֲבָל הַמִּשְׁכָּן הַפְּנִימִי אֲשֶׁר מִבַּיִת לַפְּרֹכֶת הַשְּׂנִיָּה נִקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים.

ד וְהָיוּ בוֹ מִקְטָרֶת הַזָּהָב וְאֲרוֹן הַבְּרִית הַמְצֻפָּה כָּל־זָהָב; וְהָיוּ בוֹ בְּאֲרוֹן צְנֻצֹת הַזָּהָב אֲשֶׁר הֵמֵן בְּתוֹכָהּ, וּמִטָּה אֲהָרֹן אֲשֶׁר פָּרַח, וְלוּחֹת הַבְּרִית; ה וּמִמֶּעַל לוֹ כְּרוּבֵי הַכְּבוֹד הַסּוֹכְכִים עַל הַכַּפְּרֹת. בְּרִם לֹא זֹאת הַשְּׁעָה שֶׁנִּדְבַּר עַל כָּל אֶחָד מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר כָּד נִעְרְכוּ.

ו וְלַמִּשְׁכָּן הַחִיצוֹן נִכְנְסוּ הַכֹּהֲנִים בְּכָל עֵת וּמִלְּאוּ אֶת שְׁרוֹתָם.

ז אֲבָל לַמִּשְׁכָּן אֲשֶׁר מִבַּיִת לוֹ, אַחַת לְשָׁנָה נִכְנְסוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְבַדּוֹ, בְּדָם אֲשֶׁר הִקְרִיב בְּעֵד עֲצָמוֹ וּבְעֵד עֲוֹן הָעָם.

ח וּבְזֹאת הִיָּתֵה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מוֹדִיעָה שֶׁעֲדִין לֹא נִגְלְתָה דְרַךְ הַקְּדוּשִׁים, כָּל עוֹד הִיָּה קִיּוֹם לַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן.

ט וְזֶה הִיָּה מְשָׁל לְזִמְן שָׁבוּ הַקְּרִיבֵי קְרִבְנוֹת

9 which was the symbol for that time, during which were offered both gifts and sacrifices which could not make perfect the conscience of him who offered them, 10 but which served only for food and drink, and in various ablutions which are ordinances of the flesh, and were imposed until the time of renewal.

11 But Mashi'akh, who had come, became The Kohen HaGadol of the good things which He wrought; and He entered into a greater and more perfect Mishkan which was not made by hands and was not of this world;

12 and He did not enter with the blood of goats and calves, but by His own blood He entered in once into the Beit HaMikdash, and obtained for us everlasting redemption. 13 For if the blood of goats and calves and the ashes of a heifer sprinkled on those who were defiled consecrated them even to the cleansing of their flesh,

14 how much more will the blood of Mashi'akh, who through the eternal Ru'akh offered Himself without blemish to Elohim, purify our conscience from dead works so that we may serve the living Elohim?

15 For this cause He became the mediator of the Brit Khadashah, and by His death He became redemption for those who transgressed in the beginning of the Brit, that those who are called may receive the promise of eternal inheritance.

16 For where a will is presented, it shows the death of its maker.

17 For a will is of force only after a man is dead, otherwise it is useless so long as its maker lives.

18 For this reason not even the first Brit was confirmed without blood.

19 For when Moshe had given every precept to all the people according to the Torah, Moshe took the blood of a heifer with water and scarlet wool and hyssop, and sprinkled it on the books and on all the people,

20 saying, "This is the blood of the Brit which has been ordained for you by Elohim." 21 That very blood he also sprinkled on the Mishkan and on all the vessels used for worship,

22 because everything, according to the Torah, is purified with the blood; and without the shedding of blood there is no forgiveness.

23 It is necessary, therefore, that the patterns of things

וּזְבָחִים אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ לְהַשְׁלִים אֶת מִצְפּוֹנָו שֶׁל הַמִּקְרִיב אוֹתָם, אֵלֶּא בְּמֵאֵל וּבְמִשְׁקָה בְּלִבָּד, י וּבְטַבִּילוֹת לְמִינֵיהוּ, אֲשֶׁר הֵם פְּקוּדֵי הַבְּשָׂר הַמְטָלִים עַד לַעֲת הַתְּקוּן.

יֵא אֲבָל הַמְשִׁיחַ אֲשֶׁר בָּא הָיָה גְדוֹל לְטוֹבוֹת שְׁפָעַל, וְהוּא נִכְנָס לְמִשְׁכַּן הַגְּדוֹל וְהַמְשַׁלֵּם שְׂאִינוּ מַעֲשֵׂה יָדִים וְאִינוּ מִן הַבְּרוּאִים הָאֵלֶּה.

יב וְלֹא נִכְנָס בְּדָם שְׂעִירִים וְעֵגְלִים, אֵלֶּא בְּדָם נִפְשׁוּ נִכְנָס פְּעַם אַחַת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמִצָּא פְּדוּת עוֹלָם;

יג שֶׁכֵּן אִם דָּם שְׂעִירִים וְעֵגְלִים וְאִפְר הָעֵגְלָה הִזָּה עַל אֵלֶּה שְׁנִטְמְאוּ וְקִדְּשׁ אוֹתָם לְטַהֲרַת בְּשָׂרָם,

יד עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דָּמוֹ שֶׁל הַמְשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הַקְּרִיב אֶת נִפְשׁוֹ לְאֱלֹהִים בְּלֵי מוּם, יטֵהר אֶת מִצְפּוֹנָו מִמַּעֲשִׂים מֵתִים כְּדֵי שְׁנַשְׂרַת אֶת אֱלֹהִים חַיִּים.

טו לָכֵן הוּא הָיָה לְמִתְנַד הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, כִּי בְּמוֹתוֹ הָיָה הוּא לְפְדוּת לְאֵלֶּה שְׁעָבְרוּ עַל הַבְּרִית הָרֵאשׁוֹנָה, לְמַעַן יִקְבְּלוּ אֶת הַהִבְטָחָה אֵלֶּה שְׁנִקְרְאוּ לְנַחֲלַת עוֹלָם.

טז הָרִי הֵיכָן שִׁישׁ צְוֹאָה, מִצְבִּיעָה הִיא עַל מוֹת מִי שְׁעֲשָׂאָה.

יז בָּרַם רַק לְנִכְחַת הַמֵּת הִיא תְּקִפָּה, מִשׁוּם שְׁכָל עוֹד חַי מִי שְׁעֲשָׂאָה אֵין בָּהּ תּוֹעֵלָת.

יח לָכֵן גַּם הָרֵאשׁוֹנָה לֹא נִחְנְכָה בְּלֵי דָם;

יט כִּי לְאַחַר שְׁצוּתָהּ כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה לְכָל הָעָם, לָקַח מֹשֶׁה אֶת דָּם הָעֵגְלָה וְאֶת הַמִּים עִם צֶמֶר שָׁנִי וְאֶזּוֹב, וְהִזָּה עַל הַסְּפָרִים וְעַל כָּל הָעָם,

כ וְאָמַר לָהֶם: הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה לָכֶם מֵאֵת אֱלֹהִים.

כא גַּם עַל הַמְשָׁכָן וְעַל כָּל כְּלֵי הַשְּׂרָת הִזָּה מִן הַדָּם;

כב מִשׁוּם שְׁכָל דְּבַר בְּתוֹרָה מְטָהר בְּדָם, וּבְלֹא שְׂפִיכַת דָּם אֵין מַחִילָה.

כג הֵן הַכְּרִיחַ הוּא כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר הֵם בְּדָמוֹת הַשְּׂמִימִים יֵטְהָרוּ בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה, אֲדָּ אֵלֶּה הַשְּׂמִימִים, בּוֹזְבָחִים טוֹבִים מֵאֵלֶּה;

כד שְׁכֹן הַמְשִׁיחַ לֹא נִכְנָס לְבֵית מִקְדָּשׁ מַעֲשֵׂה יָדִים אֲשֶׁר דָּמוֹת הוּא שֶׁל הָאָמֵתִי, אֵלֶּא לְשָׂמִים עֲצָמָם נִכְנָס, לְהִרְאוֹת לְפָנָי הָאֵלֹהִים בְּעֵדְנָו;

כה גַּם לֹא לְהַקְרִיב אֶת נִפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת

which are heavenly should be purified with these; but the heavenly things themselves with sacrifices better than these.

24 For Mashi'akh has not entered into the Beit HaMikdash made with hands, which is the symbol of the true one; but He entered into heaven itself to appear before the presence of Elohim for our sakes.

25 Not so that He should offer Himself many times, as does The Kohen HaGadol, who enters into the Beit HaMikdash every year with blood which is not his own;

26 and if not so, then He would have been obliged to suffer many times from the very beginning of the world; but now at the end of the world, only once by His sacrifice did He offer Himself, to abolish sin.

27 And just as it is appointed for men to die once, and after their death, the judgment,

28 so Mashi'akh was once offered to bear the sins of many; so that at His second coming He shall appear without sins for the Salvation of those who look for Him.

כְּדָרָךְ שֶׁהִיא עוֹשֶׂה הַכֶּהֵן הַגָּדוֹל בְּהַכְנִסוֹ מִדֵּי שָׁנָה לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ בַּדָּם שְׂאִינוֹ שְׁלוֹ;

כּוֹ שֶׁאִם לֹא כֵן, חֵיב הִיא לְסַבֵּל פְּעָמִים רַבּוֹת מִתַּחֲלַת הָעוֹלָם. אָבֵל כְּעֵת, בְּקֶץ הָעוֹלָם, הַקָּרִיב אֶת נַפְשׁוֹ פְּעַם אַחַת בְּזַבִּיחָתוֹ, כְּדֵי לְבַטֵּל אֶת הַחֲטָא.

כּוֹ וְכֵשׁ שֶׁמָּטַל עַל בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פְּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי מוֹתָם הַמְשַׁפֵּט,

כַּח כֵּן גַּם הַמְשִׁיחַ הַקָּרִיב פְּעַם אַחַת וְבוֹ עֲצָמוֹ זָבַח חֲטָאֵי רַבִּים, כְּדֵי שֶׁבַּפְּעַם הַשְּׁנִיָּה יֵרָאֶה בְּלִי חֲטָאִים, לִישׁוּעָתָם שֶׁל הַמַּחְכֵּים לוֹ.

Ivrim Chapter 10

1 For the Torah had in it a shadow of the good things to come, but was not the essence of the things themselves; hence, although the same sacrifices were offered every year, they could not perfect those who offered them.

2 For if they had once been perfected, they would have ceased from their offerings; for, from henceforth their minds would not have driven them into the sins from which they had once been cleansed.

3 But in those sacrifices they remembered their sins every year.

4 For it is not possible that the blood of bulls and of goats could take away sins.

5 Therefore, when He entered into the world, He said, "Sacrifices and offerings You did not desire, but You have clothed me in a Body.

6 Burnt offering and sin offering You have not required.

7 Then said I, 'Lo, I come; in the beginning of the books it is written of me, 'I delight to do Your will, O Elohim.' "

אגרת שאל אל העברים פרק י

א הֵן הַתּוֹרָה צֶל הַטּוֹבוֹת הַעֲתִידוֹת הִיא אֲשֶׁר בָּהּ; לֹא עֲצָם הַדְּבָרִים, לְכֵן, אֵף כִּי בְּכֹל שָׁנָה הַקָּרִיב אֹתָם הַזְּבָחִים, מֵעוֹלָם לֹא יָכֻלוּ לְהַשְׁלִים אֶת הַמִּקְרִיבִים אוֹתָם;

ב שֶׁהָיָה אֵלֹו הַשְּׁלִימוֹ, כְּבָר הָיוּ חִדְלִים מִקְרָבָנוֹתֵיהֶם, מִשׁוּם שֶׁאֵלֶּה אֲשֶׁר טָהְרוּ פְּעַם אַחַת לֹא הִיא נֹקֶפֶס עוֹד מִצְּפוֹנָם בְּחֲטָאִים.

ג בָּרַם בְּאוֹתָם זְבָחִים מְזַבְּחִים הֵם אֶת חֲטָאֵיהֶם בְּכֹל שָׁנָה;

ד שֶׁכֵּן אֵין דָּם פָּרִים וְשִׁעִירִים יָכוֹל לְטַהֵר מִחֲטָאִים.

ה לְכֵן בְּהַכְנִסוֹ לְעוֹלָם אָמַר: בְּזַבָּחִים וְקָרְבָּנוֹת לֹא חִפְצָתָ, אֲלֵא גּוֹף הַלְּבָשְׁתָּנִי; וְעוֹלוֹת שְׁלָמִים עַל חֲטָאִים לֹא שָׂאֵלָתָ.

ז אֲזָ אָמַרְתִּי: הִנֵּה אָנִי בָּא, כִּי בְּרֵאשׁ הַסְּפָרִים כָּתוּב עָלַי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, אֱלֹהִים.

ח אָמַר לְעֵיל, זְבָחִים וְקָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁלָמִים עַל חֲטָאִים לֹא חִפְצָתָ, אֲשֶׁר הַקָּרִיב בַּתּוֹרָה.

ט וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר: הִנֵּה אָנִי בָּא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ, אֱלֹהִים. בְּכַךְ בִּטַּל אֶת הָרֵאוּשׁוֹנָה כְּדֵי לְהַקִּים אֶת

8 Above when He said, "Sacrifices and offerings, and burnt offerings, and offerings for sins, You would not have," these were the very ones which were offered according to the Torah.

9 And after that He said, "Lo, I come to do Your will, O Elohim." Thus He put an end to the first in order to establish the second.

10 By this very will we are made kadosh through the offering of the Body of Yeshua HaMashi'akh, once, for all.

11 For every Kohen Gadol who was appointed ministered daily, offering the same sacrifices, which had never been able to cleanse sins;

12 but this one, after He had offered one sacrifice for sins, sat down on the right hand of Elohim forever.

13 From henceforth, there He will remain until His enemies are placed as a stool under His feet.

14 For by one offering He has perfected forever those who are consecrated.

15 The Ru'akh HaKodesh is also a witness to us; for He had said before,

16 "This is the Brit that I will make with them after those days, says יהוה , I will put my Torah in their minds and write it on their hearts.

17 And their iniquities and sins will I remember no more."

18 For where there is forgiveness of sins, there is no need for an offering for sins.

19 Having therefore, my brethren, confidence to enter into the Beit HaKodesh by the blood of Yeshua,

20 by a new and living way which He has made new for us through the veil, that is to say, His Body,

21 and having a great Kohen Gadol over Beit HaElohim,

22 therefore, let us draw near with a whole heart, in full assurance of absolute trust, having our hearts sprinkled and cleansed of evil thought and our bodies washed with pure water.

23 Let us remain firm in the profession of our absolute trust, without wavering, for He who has promised us is faithful.

24 And let us consider one another, to stir up love and good works,

25 not forsaking the assembling of ourselves together, as is customary for some; but exhorting one another,

הַשְּׁנִיָּה;

י שְׁהָרִי בְרִצּוֹנוֹ זֶה קִדְשָׁנוּ בְּקִרְבָּן גּוֹפוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ, פְּעַם אַחַת.

יֵא הֵן כָּל כְּהֵן גְּדוֹל שְׁעַמַּד וְשֵׁרֶת מִדֵּי יוֹם, הַקָּרִיב אֶת אוֹתָם הַזְּבָחִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא יָכְלוּ לְטַהֵר מִחַטָּאִים.

יב אָבֵל זֶה הַקָּרִיב זָבַח אֶחָד עַל חַטָּאִים וַיֵּשֶׁב לַיְמִין הָאֱלֹהִים לְעוֹלָם,

יג וּמִחֻכָּה מֵאֵז וְאֵילָף עַד אֲשֶׁר יוֹשְׁתוּ אוֹיְבָיו הַדּוֹם תַּחַת רַגְלָיו,

יד כִּי בְּקִרְבָּן אֶחָד הַשְּׁלִים לְעוֹלָם אֶת הַמִּקְדָּשִׁים בּוֹ.

טו וּמַעֲיָדָה לָנוּ גַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁאֲמָרָה:

טז זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶתֵּן לָהֶם אַחֲרֵי הַיָּמִים הֵהֶם, נְאֻם יְהוָה : נָתַתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּשִׁכְלָם וְעַל לְבָבָם אֶכְתָּבֶנָּה;

יז וְעוֹלָתָם וְחַטָּאוֹתֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר לָהֶם.

יח וְהִכֵּן שְׂיֵשׁ סְלִיחַת חַטָּאִים לֹא דְרוֹשׁ קִרְבָּן עַל חַטָּאִים.

יט לְפִיכָּה, אַחִי, יֵשׁ לָנוּ הָעֵז בְּכַנְיָסָה לְבֵית הַקֹּדֶשׁ בְּדַם יֵשׁוּעַ,

כ וְנִתִּיב הַחַיִּים שְׁחָדַשׁ לָנוּ כְּעַת בְּפָרְכָת אֲשֶׁר הִיא בְּשָׂרוֹ;

כא וַיֵּשׁ לָנוּ כְּהֵן גְּדוֹל עַל בֵּית הָאֱלֹהִים.

כב לָכֵן נִתְקַרְבָּה נָא בְּלִבְבֵי שְׁלָם וּבְבִטְחוֹן הָאֱמוּנָה, בְּהִיּוֹת לְבוֹתֵינוּ מִזִּים וְטְהוּרִים מִמִּצְפּוֹן מְרָשָׁע, וְגוֹפְנוּ רְחוּץ בְּמִים טְהוּרִים,

כג וְנִחְזִיקָה בְּהוֹדָאת תְּקוּנָתָנוּ וְאֵל גִּסְטָה; כִּי נֶאֱמַן הוּא מִי שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ.

כד וְנִשְׂיֵם לֵב זֶה אֵל זֶה לְעוֹרֵר אֶהְבָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

כה וְאֵל נַעֲזֹב אֶת אִסְפָּתָנוּ כַּמְנַהֵג שְׂיֵשׁ לְמִקְצַת אַנְשִׁים, אֲלֵא הַפְּצִירוּ אִישׁ בְּרַעְיָהוּ, בִּיּוֹתֵר כְּרֵאוֹתְכֶם כִּי קָרֵב הַיּוֹם הַהוּא.

כו הֲרִי אִם יַחֲטֵא אִישׁ מִרְצוֹנוֹ לְאַחַר שֶׁקִּבֵּל אֶת דַּעַת הָאֱמֶת, אִין עוֹד זָבַח שִׁיקְרָב עַל חַטָּאִים,

כז אֲלֵא צְפוּי הוּא הַמְשַׁפֵּט הַנּוֹרָא וְקִנְאֵת הָאֵשׁ הָאוֹכֵלֶת אֶת הָאוֹיְבִים;

כח שְׁהָרִי אִם הָעוֹבֵר עַל תּוֹרַת מֹשֶׁה מֵת לְלֹא רַחֲמִים עַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים,

כט כַּמָּה עַל-יָתֵר, סְבוּרִים אַתֶּם, יִקְבֵּל עֵנֶשׁ מִי שְׂרוּמָס אֶת בֶּן-הָאֱלֹהִים וְחוֹשֵׁב לְחַלּוֹן אֶת דָּם בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר קִדְשׁ בּוֹ, וּמִבְּזֶה אֶת רוּחַ הַחֹסֵד?

and so much the more when you see that Day approaching.

26 For if any man sins willfully after he has received the knowledge of the truth, then there is no more sacrifice to be offered for sins,

27 but only impending fearful judgment, and the fiery indignation which shall consume the adversaries.

28 He who transgressed the Torah of Moshe, on the word of two or three witnesses he died without mercy:

29 how much more punishment do you think he will receive who has trodden underfoot Ben HaElohim, and has considered the blood of His Brit, through which he had been consecrated, as ordinary blood, and has blasphemed the Ru'akh HaKhesed?

30 For we know Him who said, "'Vengeance is mine, I will repay,' says יהוה ." And again, " יהוה shall judge His people."

31 It is a fearful thing to fall into the hands of the living Elohim.

32 Remember, therefore, the former days, in which, after you received immersion, you endured many tribulations.

33 By reproach and trouble you were made an object of ridicule; and you have also become companions of those men who have also endured these things.

34 And you had pity on those who were prisoners, and you took the seizure of your property cheerfully, for you know in yourselves that you have a better and a more enduring possession in heaven.

35 Do not lose, therefore, the confidence that you have, for it has a great reward.

36 For you have need of patience in order that you may do the will of Elohim and receive the promise.

37 For the time is all too short, and He who is to come will come and will not delay.

38 But "A Tzadik shall live by my trust"; and if any draws back, my soul shall have no pleasure in him.

39 But we do not belong to those who draw back to perdition, but are those who are of HaEmunah, which restores our souls.
